

er opstillet for det på landsbasis hjemlede statstilskud til kommunerne efter objektive kriterier, jfr. lov nr. 294 af 9. juni 1971 om ændring af forskellige lovbestemmelser om tilskud til og udligning mellem kommunerne. Herved opnås ikke blot et entydigt, måleligt udtryk for udgiftsbehovet, men tillige, at dette opgøres efter kriterier, der udelukker udgiftsvariationer, der er affødt af kommunalbestyrelsernes konkrete dispositioner.

I overensstemmelse med disse principper opgøres de enkelte kommuners andel af det samlede kommunale udgiftsbehov i området på grundlag af den relative forekomst i kommunerne af visse udgiftsbetingende kriterier, der hver er tillagt en særlig udgiftsvægt under hensyn til den procentdel af områdets samlede kommunale udgifter, der har kunnet henføres til det pågældende udgiftskriterium. De udgiftsbetingende kriterier, der anvendes i den i nærværende lovforslag foreslåede kommunale udligningsordning for hovedstadsområdet, er:

- 1) Det samlede indbyggertal.
- 2) Antal indbyggere i aldersgruppen 0-6 år.
- 3) Antal indbyggere i aldersgruppen 7-16 år.
- 4) Antal indbyggere i aldersgruppen 65 år og derover.
- 5) Summen af nettoforskydningerne i indbyggertallene i de enkelte kommuner i hovedstadsområdet i den nærmest forudgående 5-års periode.

Disse kriterier svarer til de objektive kriterier, der er opstillet for foranævnte statstilskud til kommunerne, idet der dog er foreslået to afvigelser herfra. På den ene side er der ikke medtaget kommunernes areal og vejnettets længde, idet disse faktorer ikke har haft nogen særlig betydning for den eksisterende højst forskellige udgiftsstruktur i hovedstadsområdets kommuner. På den anden side er såvel den positive som den negative befolkningsændring i de enkelte kommuner inden for en 5-års periode opstillet som et særligt udgiftskriterium i den foreslåede hovedstadsudligning, da de eksisterende uligheder i kommunernes udgiftsbehov hænger sammen med den kraftige befolkningstilvækst og -afgang, der finder sted i visse af områdets kommuner, og som står i forbindelse med områdets særlige struktur.

Den særlige udgiftsvægt, der er tillagt de enkelte objektive kriterier, jfr. nærmere bemærkningerne til § 5, afviger i et vist omfang fra de i lov nr. 294 af 9. juni 1971 fastsatte udgiftsvægte for det tidligere nævnte statstilskud til kommunerne efter objektive kriterier. Dette skyldes dels, at der i nærværende lovforslag ikke er benyttet helt de samme objektive kriterier, som er fastsat i lov nr. 294 af 9. juni 1971,

dels at den kommunale udgiftssammensætning i hovedstadsområdet ikke helt svarer til den for hele landet gældende kommunale udgiftssammensætning.

Med hensyn til den nærmere beregning af kommunernes procentvise andel af områdets samlede udgiftsbehov, der udtrykkes i et særligt udgiftsbehovstal, henvises til det i *bilag 1* til nærværende lovforslag angivne regneeksempel.

b) Den midlertidige amtskommunale udligningsordning.

Den midlertidige amtskommunale udligningsordning, der også omfatter Københavns og Frederiksberg kommuner, for så vidt angår disse kommuners sekundærkommunale udgiftsbehov, foreslås opbygget efter samme principper som den kommunale udligningsordning.

Da der ifølge lov om generelle tilskud til kommunerne ydes statstilskud til de amtskommuner, der har et beskatningsgrundlag pr. indbygger under et vist niveau, er det — på lignende måde som i den foreslåede kommunale hovedstadsudligning — bestemt, at der ved sammenligning af de enkelte amtskommuners indbyrdes stilling tages hensyn til et eventuelt „tilskudt“ beskatningsgrundlag. Sådanne statstilskud er dog ikke hidtil ydet til amtskommunerne i hovedstadsområdet. Bortset fra korrektioner for sådanne eventuelle skattegrundlagstilskud ifølge loven om generelle tilskud opgøres sekundærkommunernes beskatningsgrundlag efter de regler, som er fastsat i § 2 i lov om generelle tilskud til kommunerne.

For så vidt angår sekundærkommunernes udgiftsbehov er der ikke på landsbasis gennemført noget tilskudssystem, baseret på objektive kriterier, således som tilfældet er for kommunerne. Da undersøgelser, foretaget af hovedstadsreformudvalget, imidlertid har vist, at den forskellige aldersfordeling i de fem sekundærkommunale områder har afgørende indflydelse på de sekundærkommunale udgifters, herunder især sygehusudgifternes, størrelse i forhold til indbyggertallet, er det fundet hensigtsmæssigt — på linie med den kommunale udligningsordning — at benytte befolkningens opdeling i aldersgrupper som objektive kriterier for opgørelsen af det sekundærkommunale udgiftsbehov. Den foreslåede opdeling i aldersgrupper og disse grupperes udgiftsvægt er beregnet på grundlag af en analyse af, til hvilke aldersgrupper og med hvor stor en andel de sekundærkommunale udgifter i området har kunnet henføres. Herudover er som objektive kriterier yderligere medtaget hovedstadsområdets samlede amts-